

ת"פ 8306/07/22 - מדינת ישראל, ע"י יחידת תביעות מחוז ש"י נגד דניאל יעקובי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 8306-07-22 מדינת ישראל נ' יעקובי

כבוד השופט ארנון איתן	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מדינת ישראל	
ע"י יחידת תביעות מחוז ש"י	
דניאל יעקובי	
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל הרמן	

גזר דין (ללא הרשעה)

כתב- האישום:

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בכתב האישום המייחס לו עבירות של היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 ה לחוק העונשין, והחזקת אגרופן או סכין שלא כדיון, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.
2. בחלקו הכללי של כתב האישום צוין, כי סמוך לחודש פברואר 2020, הכירו מר ישראל פנחס אליסף (להלן: "**המתלונן**") והגב' תהילה קדוש בקבוצת פייסבוק ומאז שמרו על קשרי ידידות. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, הייתה תהילה מצויה בקשר חברי עם הנאשם, יצחק כהן ודניאל חגולי (להלן: "**האחרים**").
3. על פי הנטען בחלק העובדתי, ביום 11.5.2020 בסמוך לשעה 21:00, שהתה תהילה בביתו של המתלונן יחד עם בנה ברחוב נופי כרמים 126, תקוע (להלן: "**הבית**").
4. בשעה 23:30 או בסמוך, שלחה תהילה הודעה ליצחק במהלכה סיפרה לו שעברה ניסיון אינוס וביקשה שיגיע לחלצה מהמקום.
5. נוכח האמור, ביום 12.5.2020 בסמוך לשעה 02:00, נסעו הנאשם והאחרים ברכב נושא לוחית רישוי מספר: 8164867 אל הבית, וזאת בהמשך למראה מקום ששלחה תהילה לנאשם, ודפקו בדלת. למשמע הדפיקות התעורר המתלונן ושאל לזהות האנשים שמאחורי הדלת. בתגובה, השיבו הנאשם והאחרים כי הם חברים של תהילה. המתלונן העיר את תהילה והאחרונה יצאה מהבית והצטרפה אל הנאשם והאחרים. לאחר מכן, נעל המתלונן את דלת הבית וחזר לישון.

6. מספר דקות לאחר מכן, חזרו הנאשם והאחרים לביתו של המתלונן ודפקו על הדלת. שוב שאל המתלונן לזהות הנאשמים, והנאשם והאחרים השיבו כי הם מעוניינים לשוחח עמו ושתהילה שכחה את התיק שלה בביתו. מסריקה שערך המתלונן בבית, לא הבחין בתיק של תהילה ולא פתח את הדלת.
7. נוכח האמור ולאור חששו של המתלונן מפני הנאשם והאחרים, נכנס המתלונן לחדר השינה של שניים מילדיו כשהוא מותיר בחדר אחר את הילד השלישי, נעל את הדלת, הזיז מיטת קומתיים אל הדלת, על מנת למנוע אפשרות שהנאשם והאחרים יכנסו לחדר, והתקשר למשטרה.
8. בזמן זה, דפקו הנאשם ויצחק על דלת ביתו של המתלונן, פרצו את הדלת, ובהמשך גרמו לשבר במשקוף הדלת באזור הצילנדר. באותן הנסיבות, נכנס הנאשם אל הבית, עשה סיבוב ויצא. לאחר מכן, השלושה עזבו את המקום ושב לרכב.
9. בטרם נכנס הנאשם לרכב, שאל הנאשם את תהילה היכן מצוי רכבו של המתלונן, מיד ובסמוך נטל סכין מתקפלת באורך של כ-4 ס"מ מכיס מכנסיו, דקר את שני הצמיגים השמאליים של הרכב של המתלונן, וגרם להם חתך באורך של כ-1, ו-1.5 ס"מ בהתאמה.

תסקיר שרות המבחן:

10. ביום 7.6.2023 הוגש תסקיר שירות המבחן, אביא מתוכנו בתמצית:
11. הנאשם כבן 23, רווק, לומד בישיבה בבני ברק ובה מתגורר, אינו עובד ומתקיים מקצבת אברך. מהתסקיר עלה, כי הנאשם גדל בבית נורמטיבי וסיים 12 שנות לימוד בישיבה. בזמן לימודיו בישיבה הגדולה החל לברר אודות לימודים אקדמיים בתחום המשפטים ובגיל 19 עזב את לימודי הישיבה והחל ללמוד במכינה במרכז הארץ.
12. הנאשם מסר לשירות המבחן, כי עקב מעורבותו בעבירות המתוארות בכתב האישום, חווה משבר רגשי אשר כלל הסתגרות, בעיות בריאותיות וירידה במשקל. לדבריו פנה לטיפול פסיכולוגי פרטי אך זה הופסק בשל מניעים כלכליים. בשל כך, בחר לוותר על לימודיו האקדמיים ושב ללמוד לימודים תורניים בישיבה לחוזרים בתשובה בבני ברק. הנאשם ציין כי את מעניו הטיפולים הוא מקבל מרב בישיבה עמו נפגש במהלך השנה האחרונה.
13. משיחה שערך שרות המבחן עם הרב נמסר, כי הנאשם בשנתיים האחרונות התקדם חברתית, לימודית, מגיב טוב לשינויים בחייו ומגלה בגרות ואחריות בסדר הלימודי. עוד הוסיף, כי הנאשם נמצא במקום יציב והגיע לתובנות משמעותיות ביחס להתנהלות חייו העתידית, אשר מתבטא ברצון לשוב ללימודיו האקדמיים בתחום המשפטים.
14. באשר לעבירות, הנאשם מסר כי פעל מתוך רצון לעזור למכרה ומתוך חשש, כי היא נמצאת בסכנה ועל כן פעל שלא בדרכים המקובלות, באשר לניקוב הגלגלים ציין, כי חשש שהמתלונן ירדוף אחריהם.
15. שרות המבחן התרשם מאדם נעדר רישום פלילי, אשר לקח אחריות מלאה על מעשיו ומודע להשלכות המעשים. הנאשם הביע צער וחרטה מלאה וגילה אמפתיה כלפי המתלונן וכן הביע רצון לפצותו בשל מעורבותו בביצוע העבירות. שרות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל מאפיינים עברייניים ולא היה חשוף אליהם במהלך חייו, ומאז אותו אירוע לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

16. שרות המבחן בא בהמלצה להטיל על הנאשם צו לשירות תועלת הציבור בהיקף נרחב של 350 שעות, וממליץ להימנע מהרשעה בדין זאת בשל התרשמותו כי תגרם לנאשם פגיעה בעתידו הלימודי, התעסוקתי ובדימויו וערכו העצמי נוכח גילו הצעיר.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש:

17. בטיעוניה לעונש הדגישה המאשימה את חומרתן של העבירות אותן ביצע הנאשם. לדבריה, הנאשם יכול היה לסיים את האירוע לאחר שסייע לידידתו, אך בחר לעשות דין לעצמו והמשיך לפעול כנגד המתלונן בדרכים לא חוקיות. לדבריה, מתחם הענישה ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם הינו החל מ-6 חודשים ועד 12 חודשים, לצד ענישה נלווית. צוין, כי המלצת שרות המבחן הינה מקלה נוכח נסיבות האירוע וחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם.

18. בהתייחס להרשעה צוין, כי הנאשם לא הציג נזק ממשי וקונקרטי לפגיעה בעתידו התעסוקתי, ועל כן אין לקבל את המלצת שירות המבחן לביטול ההרשעה.

19. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר שניתן לבצעם בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית.

20. הסנגור ביקש לאמץ את עמדת שירות המבחן, וכן לבטל את ההרשעה. לדבריו, המלצת שרות המבחן תואמת את הכללים שהתוו בפסיקה לעניין ביטול הרשעה. הוסף, כי הנאשם הינו בחור צעיר המנהל אורח חיים נורמטיבי, נעדר רישום פלילי וללא מאפיינים עבריינים, אשר הביע חרטה והבנה של מעשיו והשלכותיהם. הסנגור ציין את התרשמותו החיובית של שרות המבחן מהנאשם, ההליך השיקומי שעבר כמתואר בתסקיר והפגיעה העתידית אשר תגרם לו ככל ויורשע בדין.

21. הנאשם נטל אחריות מלאה על המעשים והביע צער על מעורבותו בהם. על פיו, כל כוונתו הייתה לעזור לידידה במצוקה, מבלי שחשב לפגוע באיש. הנאשם הוסיף, כי בשונה מהאמור בכתב האישום, הדלת נפגעה לאחר מספר דפיקות קלות, וכי הסכין שהייתה ברשותו הינה סכין מתקפלת שנשארה אצלו מהעבודה לפתיחת קרטונים. עוד ציין, כי הסיבוב שעשה בבית המתלונן היה רק לשם חיפוש תיקה של ידידתו ותו לא.

דין:

22. אומר כבר עתה, נסיבותיו של האירוע אינן פשוטות כלל. על אף זאת, ולא בלי לבטים, החלטתי במקרה זה לסיים את ההליך המשפטי מבלי להרשיע את הנאשם, וזאת נוכח הטעמים אליהם אעמוד להלן.

23. סוגיית אי ההרשעה מעוגנת בסעיף 192א לחסד"פ, וכן סעיף 71א(ב) ובסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בכלום הוסמך בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

24. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד, נב(3) 337 נקבע כי באופן כללי, משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ראו: סעיף 6 לפסק דינה של כב' השופטת דורנר).

25. עוד נקבע בפרשת כתב הנ"ל כי מטרת השימוש בסעיף זה לחוק היא שיקומית, והיא תובא במכלול השיקולים

לפטור את הנאשם מהרשעה. בפסה"ד נקבע כי ייעשה שימוש בכלי זה כאשר יתקיימו שני תנאים אלו במצטבר:

26. א. הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

27. ב. סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים שפורטו בפסה"ד.

א. בענייננו, הגיעו הנאשם וחבריו לביתו של המתלונן באופן מתוכנן, ובשלב השני של האירוע שבו לביתו ונכנסו אליו בעת שהוא שהה בו עם ילדיו, ובכך פגעו בערכים מוגנים הנוגעים בקניינו של הפרט, ביטחונו ושלמו של אדם בביתו. לא יכולה להיות מחלוקת, כי בסיטואציה המתוארת באישום, היה על הנאשם וחבריו ליצור קשר מייד עם רשויות החוק ולהזעיקם למקום, ובוודאי להימנע מעשיית דין עצמי. אם לא די בכך, בעת שהם עזבו את המקום הנאשם חתך שניים מצמיגי רכבו של המתלונן. מנגד, לא יכולה להיות גם מחלוקת, כי האירוע הינו חריג בנסיבותיו, כאשר הרקע לביצוע מעשיו של הנאשם נעוץ היה בקריאתה לעזרה של תהילה, המצויה בביתו של המתלונן באותה עת, לאחר שהודיעה, כי חוותה ניסיון לפגיעה מינית קשה בה, ושיגיעו לחלצה. איני מקל ראש במעשים עצמם, אולם אלו נעשו תחת ההנחה שתהילה הינה קורבן, והיא מצויה בסכנה ממשית. נתון זה משליך לטעמי גם על אופן התנהגותו של הנאשם בחלקו השני של האירוע, ולא רק ביחס לחלקו הראשון. מבלי להקל ראש במעשים, אלו לא לוו חלילה באלימות פיזית או מילולית שהופנתה כלפי המתלונן במהלך כל המפגש עמו. להתרשמותי, ואף מתוכנו של התסקיר ניתן להסיק זאת, מעשיו של הנאשם נעוצים היו בטעות בשיקול דעת, והיותו נתון בסיטואציה חריגה בה פעל כדי לחלץ אדם מסכנה, ולא משום שהוא נושא קווים עבריינים או אלימים באופיו.

ב. הנאשם הינו בחור צעיר כבן 23 כעת, כאשר ביצע את המעשה בהיותו כבן 19. הנאשם נעדר רישום פלילי, ומאז אותו אירוע לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

ג. הנאשם נטל אחריות מלאה על המעשים ובהתאם לתסקיר הוא מודע לחומרתם והשלכותיהם. גורמי הסיכוי בעניינו הינם מהותיים: הנאשם בעל יכולת ליציבות והסתגלות במסגרות חינוך, ולו גורמי תמיכה משפחתיים. צוין, כי הוא אינו בעל קווים עברייניים ואינו חשוף לחברה כזו. הנאשם הינו אדם המביע אמפטיה ומבין לרגשותיהם של אחרים, כפי שבא הדבר לידי ביטוי בעת שנחלץ לעזרתה של תהילה, למשפחתו, וכן כלפי המתלונן. צוין בתסקיר, כי הנאשם העמיק בפרטי העבירה אותה ביצע, והתבונן באופן ביקורתי על מעשיו.

ד. טעם נוסף באימוץ עמדת שרות המבחן נעוץ בכך שהנאשם מעוניין להמשיך בלימודיו האקדמיים בתחום המשפט. בנסיבות אלו, נוכח הודאתו, גילו הצעיר בעת ביצוע המעשה, דימויו העצמי ומתוך מטרה שלא לחסום בפניו אפשרויות תעסוקה, ממליץ שרות המבחן להימנע מהרשעתו. ביום 11.2.2024 הועברו לעיוני מסמכים בנוגע לחידוש לימודיו האקדמיים של הנאשם בקריה האקדמית אונו.

ה. כפי שציינתי, החלטתי לאמץ עמדה זו, לא בלי לבטים, נוכח מכלול השיקולים עליהם עמדתי לעיל, שכן אף להתרשמותי מהנאשם במהלך ניהול ההליך, המדובר באדם נורמטיבי אשר פעל באופן שגוי בנסיבות מקרה ייחודי וחריג.

ו. בהתייחס למתחם העונש ההולם ראיתי להעיר, כי לטעמי הרף התחתון שבו מתחיל בנסיבות המקרה

מצו שירות לתועלת הציבור וענישה נלווית לצד פיצוי למתלונן. במקרה דנן, המלצת שרות המבחן הינה להטלת צו של"צ בהיקף נרחב התואם את נסיבות האירוע.

28. נוכח טעמים אלו שפורטו לעיל, אורה כדלקמן:

29. הרשעתו של הנאשם בדין מבוטלת, תוך קביעה כי הוא ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

א. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף 350 שעות בהתאם לתוכנית שיגיש שרות המבחן לאישור בית המשפט בתוך 60 יום.

ב. פיצוי לע"ת 1 בסך 2500 ₪, אשר ישולם עד ליום 4.8.2024.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
- א. התחייבות בסך 2000 ₪ להימנע משך שנה, מביצוע העבירות בהן נקבעה אשמתו. רשמתי את התחייבות הנאשם בע"פ.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ד, 11 מאי 2024, במעמד הנוכחים.